

ת"פ 18381/04/16 - מדינת ישראל נגד דרגאם אל הוזייל

בית משפט השלום בבאר שבע

07 נובמבר 2016

ת"פ 18381-04-16 מדינת ישראל נ' אל הוזייל (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד שלומי שוחט

נגד

הנאשם

דרגאם אל הוזייל (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד לנה סטל ממשדו של עו"ד אבו עאמר

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כללי:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של ניסיון גניבת בקר לפי סעיף 384א(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 יחד עם סעיף 25 לחוק הנ"ל וכן בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע בהתאם להוראת סעיף 499א(1) לחוק.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 25.1.2016 קשר הנאשם קשר לביצוע פשע עם אחר בשם עודה אלקרעאן בכך שתכננו לגנוב עגלים באחד מיישובי הדרום. בתאריך הנ"ל, בסמוך לשעה 20:30, הגיעו הנאשם ועודה באמצעות רכב מסוג מאזדה לאנטיס הרשום ע"ש הנאשם למושב בטחה ונכנסו למשק 55, השייך לאביאל יצחק (להלן: "המתלונן") וזאת בכוונה לגנוב עגלים. לאחר שהמתלונן ואביו הבחינו בו במצלמות האבטחה ורצו לעברו, נמלט הנאשם מהמקום.

הנאשם צירף תיק נוסף שמספרו ת.פ. 16-09-48322 (להלן: "התיק המצורף"), במסגרתו הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של הפרת הוראה חוקית בהתאם להוראת סעיף 287א(א) לחוק העונשין ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי הוראת סעיף 275 לחוק הנ"ל.

על פי המתואר בכתב האישום בתיק המצורף, בתאריך 29.5.16 במסגרת מ"ת 16-04-18369, שוחרר הנאשם ע"י כב' השופטת הבכירה שטרית למעצר בית לצד הפקדות כספיות ובפיקוחם של הערבים: מר אחמד אלהוזייל (להלן: "האב") ומר יונס אלהוזייל (להלן: "ההוראה החוקית").

על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 20.8.16, דיווח האב כי הנאשם הפר את ההוראה החוקית בכך שיצא את בית אביו ללא ליווי ופיקוח מי מהמפקחים. עוד מפורט כי בתאריך 13.9.16, בסמוך לשעה 8:29, דיווח האב כי הנאשם חזר לביתו ובהתאם לכך הגיעו שוטרים אל בית האב. משהבחין הנאשם בשוטרים, החל בבריחה, תוך שקפץ מהחלון, והמשיך במנוסתו אף לאחר שהשוטרים הזדהו וקראו לו לעצור, ובכך הפריע לשוטרים במילוי תפקידם. בהמשכו של אותו יום, דיווח האב פעם נוספת כי הנאשם נמצא בסביבת הבית. לאור כך, הגיעו שוטרים ועצרוהו. בשל מעשים אלו מיוחס לנאשם כי הפר ההוראה החוקית למשך 25 ימים.

לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו.

תסקיר שירות המבחן:

כפי העולה מהתסקיר בעניינו של הנאשם, המדובר בנאשם בן 18, רווק, תושב הפזורה הבדואית. הלה סיים 10 שנות לימוד ועזב את הלימודים לטובת עבודה עם אביו בשמירה של קק"ל. נסיונו להתקבל ללימודי חשמל ברהט לא צלח.

במשפחת מוצאו זוג הורים ו-10 אחים אשר לחלקם עבר פלילי. אביו נשוי לשתי נשים נוספות, אשר לאחת מהן 11 ילדים ולאחרת ילד אחד, ומתגורר לסירוגין עם אמו של הנאשם ועם אשתו השלישית. להתרשמות שירות המבחן, אמו של הנאשם הינה דמות איכפתית ודואגת אולם מתקשה להוות דמות סמכותית המציבה עבורו גבולות. לאחר מעצרו, הבין אביו כי עליו לגלות מעורבות במידה גבוהה יותר בחייו של הנאשם ולסייע בשיקומו.

באשר לעברו הפלילי, הלה נעדר הרשעות קודמות, לצד האמור לעיל, שירות המבחן מציין כי לנאשם תיקים פתוחים המתנהלים בביהמ"ש לנוער. מהמפגש של שירות המבחן עם הנאשם במסגרת מעצרו, זה סיפר כי הכשלים בהתנהגותו נובעים בין היתר בעקבות היגררותו אחר דמויות משפחתיות כאשר המניע למעשיו היה השגת כסף קל. להתרשמות שירות המבחן, ניכר כי הנאשם לא מבין את חומרת מצבו וחומרת הדפוסים השוליים שהחל לסגל לעצמו וקיים קושי בהתבוננות פנימית להתנהגותו. חווית המעצר היתה קשה עבורו והיה בה אלמנט של הרתעה.

באשר להערכת גורמי הסיכון, ציין שירות המבחן כי מדובר בדמות בעלת דפוסי נגררות אחר חברה שולית, ייתכן שעל רקע חסכים רגשיים וחומריים. ישנה עדות על הידרדרות במצבו, ומנגד על היעדר הרתעה והשמת גבולות. על הסיכון שבהתנהגותו טרם מעצרו, ניתן ללמוד מהעידר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן לנוער. שירות המבחן צין כי הלה אמנם הודה בכשלויו אך תלה אותם בגורמים חיצוניים תוך שניכר כי לא היה מחובר לדפוסים פנימיים בעייתיים. לאור האמור, סבור שירות המבחן מחד, כי קיימת נזקקות טיפולית, אך מנגד קיים ספק באשר לכוחותיו של הנאשם להיעזר בהליך מסוג זה ובכך לאפשרות צמצום הסיכון. הואיל ולא עלה בידי שירות המבחן להיפגש עם הנאשם פעם נוספת מעבר לזו שנערכה במסגרת מעצרו, לא ניתנה המלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בכללם, שמירה על שלום הציבור, ביטחון של אדם, קניינו, ושמירה על סדרי שלטון חוק ומשפט.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לדבריה, העבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, לכשעצמה מהווה נסיבה לחומרא. אשר לעבירה של גניבת בקר, זו עמדה על ייחודה של העבירה בשים לב לכך שהמחוקק קבע לצדה עונש של 4 שנות מאסר, בשונה מעבירה של גניבה "רגילה" שלצדה קצב המחוקק עונש מאסר בן 3 שנים. המדובר בעבירות קלות לביצוע אך קשות ללכידה. הלה ציינה את התכנון של הנאשם ושותפו, בגדרו תכנון להגיע ברכב אל המשק, להכניס לתוכו את העגלים ובאמצעותו לברוח במהרה. לדבריה, יש לתת את הדעת לכך שהעבירה לא הושלמה במלואה אך בשל הגעתם של המתלונן ואביו אל המקום, ולא בשל שיקולי חרטה וכיו"ב. זו עמדה על הסיכון הכרוך שעבירות רכוש יגיעו לכדי אלימות של ממש. בשל מכלול מעשיו של הנאשם בתיק זה סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. באשר לתיק המצורף שעניינו הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר, הלה ביקשה ליתן את הדעת לזלזול שהביע הנאשם ביחס להוראות ביהמ"ש והיעדר מורא מגורמי אכיפת החוק כפי שהדבר מתבטא בין השאר מהימלטותו מהשוטרים אשר הגיעו למקום מעצר הבית בו שהה. בשל מעשיו בתיק זה, סבורה המאשימה כי מתחם הענישה נע בין עבודות שירות לבין מאסר בפועל בן מספר חודשים. בגדרי המתחמים אלה, לאחר שקילת הנסיבות, בכללן גילו הצעיר של הנאשם, עברו הפלילי הנקי, הודאתו והחסכון בזמן שיפוטי הכרוך בכך, עתרה ב"כ המאשימה להשתת עונש מאסר ברף הנמוך של המתחמים לצד קנס כספי ופיצוי למתלונן.

מנגד, בפתח דבריו, ביקש ב"כ הנאשם ליתן משקל מכריע לגילו הצעיר של הנאשם וזאת גם בשים לב לתאריך ביצוע העבירה. לדבריו, הנאשם נולד בתאריך 24.1.1998, וממש ביום ביצוע העבירה - 25.1.16 מלאו לו 18 שנים ויום אחד. בשל כך, עבר הוא מסטאטוס של "קטין" לסטאטוס של "בגיר" על כל המשתמע מכך. נוכח האמור, ביקש מביהמ"ש לבחון תיק זה "דרך משקפיים" של בית משפט לנוער ובאופן זה ליתן משקל רב לאלמנט השיקום אשר במקרה דנן הינו בעל חשיבות יתרה. לא בלי קשר, זה צוין כי, ככל שעונשו של הנאשם יהיה ארוך יהיה בכך לפגוע בהליכי השיקום בפועל ובכוח, במסגרת תיקי הנוער בהם זה כבר הודה וממתין לקבלת תסקיר.

נוסף לאמור, באשר לנסיבות ביצוע העבירה, לשיטתו אין המדובר בעבירת רכוש במדרג הגבוהה. הלה ביקש ליתן משקל לעובדה כי הנאשם הגיע למקום ברכב פרטי (במאובחן מרכב מסחרי) ובכך יש להעיד על היעדר תכנון מוקדם. לדבריו, אין לומר שהנאשם היה הגורם הדומיננטי בביצוע העבירה, אלא שעודה המבוגר ממנו שימש כדמות המרכזית ובשומעו את האזעקה ברח באמצעות הרכב. יש ליתן את הדעת להיעדרו של נזק ממשי ובשל כך אין להיעתר לבקשת המאשימה להשתת פיצוי למתלונן.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר לקח אחריות על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי רב. זה הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן בו צוין כי הנאשם הינו אדם צעיר בעל דפוסי התנהגות ילדותיים אשר נעצר לראשונה בחייו- ולכך אפקט מרתיע ביותר.

בשל מכלול מעשיו של הנאשם ונוכח גילו הצעיר ועברו הפלילי הנקי, עתר להשתת עונש של מאסר צופה פני עתיד ולמצער ביקש להסתפק בתקופת המעצר אותה ריצה הנאשם בין התאריך 28.3.2016 ועד 2.6.2016 וכן מיום

13.9.2016 ועד היום. הנאשם בדבריו לעונש הביע צער וחרטה על מעשיו.

דין והכרעה:

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

בעבירות של ניסיון גניבת בקר וקשירת קשר, פגע הנאשם בערכים המוגנים של קניינו, פרנסתו וביטחונו של אדם. כך גם יש במעשים אלו ולו בעקיפין, כדי לפגוע גם בבריאות הציבור, בשים לב לכך שמקנה שנגנב, על דרך הכלל עובר "שחיטה שחורה" ללא פיקוח של גורמי התברואה.

מושא הגניבה של הנאשם ושותפו, הוא לכשעצמו מלמד כי עניין לנו בגניבה בנסיבות מחמירות, כפי שאף ראה המחוקק לנכון לראותה ויחד לה נורמה פלילית מיוחדת. עבירה של גניבת בקר או מקנה, מסווגת כיום כעבירת פשע שהעונש המקסימלי בצידה הנו 4 שנים וזאת במאובחן מעבירת גניבה "רגילה" שהעונש המקסימלי בצידה הינו 3 שנים.

פסיקת בתי המשפט על ערכאותיו השונות, עמדה כ"חוט השני" על החומרה הרבה הגלומה בעבירות שעניינן גניבות חקלאיות ככלל וגניבות בקר בפרט.

בע"פ 2943-06 **חילו נ' מדינת ישראל** עמד באריכות בית המשפט העליון על חומרתה של עבירת גניבת הבקר, תוך התייחסות לרקע לתיקון החוק, התייחסות המשפט העברי לעבירות אלה, על רקע הפגיעה הקשה שלהן בפרנסתם של החקלאים. כך בין היתר נכתב:

"(2) בדיון בקריאה הראשונה (דברי הכנסת, ישיבת ח' בחשון תשנ"ו (1.11.95), עמ' 395) ציין ח"כ עובדיה עלי כי "גניבת בקר הפכה למכת המדינה", וכי "ההצעה באה להעביר את הקטגוריה של גניבת בקר ומקנה מעוון לפשע..."; ועוד ציין כי החוק עשוי לצמצם שחיטה שחורה שכן הבקר והמקנה הנגנב נשחט בשחיטה כזאת. ח"כ חגי מירום ציין (עמ' 396), כי המסר הוא "ההעלאה בדרגה, העלאת מדרגה של ענישה בגין גניבת בקר". בהמשך שם, בדיון בקריאה השניה והשלישית (דברי הכנסת, ישיבת י"ח בכסלו תשנ"ו (11.12.95), עמ' 1195) אמר יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט ח"כ דוד צוקר, כי התגברות הנגע, בעיקר בצפון, היא הרקע לתיקון, והתיקון יש בו "כדי לאותת למשטרה ולזרועות החוק האחרות, שהמחוקק רואה באופן חריף את העבירה של גניבת בקר..."

ו. לגניבת בקר וצאן בנסיבות מסוימות יוחד במשפט העברי מקום משלה. התורה אומרת (שמות כ"א, ל"ז) "כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו, חמשה בקר ישלם תחת השור, וארבע צאן תחת השה". זאת, בשונה מגניבה "רגילה", שהגנב משלם בהם, לפי דין תורה, תשלומי כפל. בפשטות מכוונים הדברים לכך, שבקר ומקנה חשיבותם בחברה חקלאית גדולה עד כדי הגדלה משמעותית של הקנס המוטל על גניבתם...ולענייננו שלנו: ראינו כי המחוקק ביקש להחמיר בעונשם של גנבי בקר ומקנה מעבר לגניבה ה"רגילה", וגניבה זו היתה

לעבירת פשע. תסכולו של החקלאי המוצא בהשכימו בבוקר, ולעתים באמצע היום, כי בקרו או צאנו נגנבו בולט במיוחד, כיוון שלא תמיד ניתן לנעול "רכוש חיי" כזה, הרועה בשדה, באופן הרמטי - וגם הביטוח לכך ככל הנראה יקר (ראו דברי ח"כ ע' עלי בכנסת שם). על בית משפט זה ליתן ידו ליישום החוק על פי תכליתו, וכבר ניתן לכך ביטוי בגדרי מעצרים"

עוד ראה ע"פ 933/08 חומיידה נ' מדינת ישראל:

"אכן, גניבה של תוצרת חקלאית, בכלל, ושל בקר, בפרט, היא תופעה נפוצה ששמה לאל מאמץ ממושך של אנשים ישרי דרך המבקשים לראות שכר בעמלם. אולם, כאשר ניגש בית המשפט המחוזי ליתן משמעות לחומרה אותה הדגיש, הוא פטר את המערער בעונש קל ביותר, שלא זו בלבד שאין בו כדי לתת מענה לחומרתן של העבירות ולהרתעת היחיד והרבים, אלא נדמה כי הוא עלול לשגר מסר שגוי לצבור, לפיו מתייחסים בתי המשפט בסלחנות למבצעייהן של עבירות מסוג זה, ובכך להעצים תופעה מכוערת זו."

אשר לתיק המצורף, בעצם ביצוען של עבירות הפרת ההוראה החוקית שעניינה הפרת תנאי שחרור, והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, פגע הנאשם בערכים של כיבוד החלטות היוצאות מאת בתי המשפט, הסדר הציבורי ושלטון החוק.

על החומרה שיש לנקוט במקרים בהם נאשמים מפרים את האמון שניתן להם ע"י בית המשפט, אפנה לדבריו של כב' השופט פרידלנדר בעמ"ת 21821-03-13 מדינת ישראל נ' אבו קיען (12.3.13), אשר אמנם נאמרו במסגרת הליכי מעצר אולם כוחם יפה גם לעניינו:

"יש מקום, ככלל, להעניק לעוברי חוק הזדמנות שנייה. אולם, "מתוך שהקלת עליו בתחילתו - החמרת עליו בסופו". כאשר ההזדמנות הנוספת, והאמון הגלום בה, מופרים - יש מקום לתגובה אסרטיבית של רשויות אכיפת החוק, לבל יועבר המסר כי לעולם יוכל עובר החוק לצפות לסלחנות חוזרת ונשנית. מסר כזה יחבל קשות בתוחלת ההרתעה של העיצומים החוקיים".

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות גניבת מקנה ובקר:

בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים החל מעונשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות וכלה בעונשים שיגיעו לכדי מספר שנים ויותר. אכן חלק ניכר מהפסיקה שתפורט לעיל, עניינה מקרים חמורים יותר מהמקרה שלפנינו, בין אם בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה של גניבת בקר ובין אם שנלוו לעבירות אלו עבירות נוספות (לרוב עבירות של נהיגה פוחזת, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והפרעה לשוטרי). הגם כך, יש במפורט לעיל כדי ללמד על התוכן אותו יצקו בתי המשפט לרטוריקה המחמירה הנוגעת לעבירות בכגון דא, כאשר כל מקרה בנסיבותיו הוא.

בת"פ 4589-08-16 מ"י נ' אזברגה - הורשעו ארבעת הנאשמים, על יסוד הודאתם, בעבירה של סיוע לגניבת בקר. ביהמ"ש אימץ את הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים הכולל הסכמה לעניין העונש ובכלל זה, עתרו להטלת 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה, בעניינם של שלושה מהנאשמים, לצד פיצוי למתלונן בסך 200,000 ש"ח בו ישאו שניים מהם, ואילו הנאשם השלישי ישא בתשלום 100,000. ביחס לנאשם הנוסף עתרו להשתת

מאסר על תנאי ופיצוי בסך 100,000 ₪.

בע"פ 933/08 **חומיידה נ' מדינת ישראל** נדחה ערעורו של נאשם צעיר שעונשו הוחמר על ידי בית המשפט המחוזי ל-12 חודשים מאסר בפועל, (לאחר שבית משפט המחוזי גזר עליו 6 חודשי עבודות שירות) בגין גניבתם של 3 עגלים, לצד עבירות נלוות, בכללן נהיגה פוחזת ואיסור התעללות בבעלי חיים.

בע"פ 5880-07-10 **אבו גאליה נ' מדינת ישראל** ([פורסם בנבו], 1.3.11) - ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות של גניבת מקנה, הסגת גבול כדי לבצע עבירה, היזק בזדון, קשירת קשר לביצוע פשע, הסתייעות ברכב לביצוע פשע וכניסה לישראל שלא כדין ובגין נדון ל 54 חודשי מאסר בפועל - נדחה. ביהמ"ש המחוזי קבע כי ביחס לנסיבות ביצוע המעשים, העונשים שהוטלו על הנאשמים אינם חמורים ואינם חורגים מרף הענישה הנהוג.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של הפרת הוראה חוקית, זו נעה בין מאסר צופה פני העתיד ועד 6 חודשים ויותר. בהקשר לכך ראה בין היתר: ת"פ 11996-07-13 **מדינת ישראל נ' דומוז**, ת"פ 45758-06-12 **מדינת ישראל נ' בנדוד**, ת"פ 7270-07-12 **מדינת ישראל נ' אלעביד**.

בבחינת מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים ככל שזו נוגעת לעבירה של ניסיון גניבת הבקר, יש ליתן הדעת לכך שהמעשים מבוצעים בשעת ערב, בצוותא חדא עם אחר. עצם הביצוע בצוותא יש בו מחד להקל על ביצוע העבירה ומאידך להקשות על גילוי של הנאשם ושותפו. אין המדובר ב"שותפות ספונטנית" אלא מעשים מתוכננים, כפי שהדבר נלמד מעצם ההגעה מבעוד מועד, עם הרכב הרשום על שמו של הנאשם, אל רפתם של המתלוננים. דבר הנלמד, מעצם עבירת קשירת הקשר בה הודה והורשע הנאשם.

הגניבה עצמה לא הושלמה אולם זאת התרחש לא בשל כך שמי מהמעורבים נמלך בדעתו, אלא מתוך כך שהנאשם ועודה נקלטו במצלמות האבטחה ולאחר שהמתלוננים רצו לעברם, אלו נמלטו מהמקום. אפילו לא נגנב רכוש, מעשים כדוגמת אלו בהם הורשע הנאשם, יש בהם כדי להטיל ולו בעקיפין, מעמסה כלכלית על חקלאים, הנדרשים להתקין אמצעי מיגון יקרים, בכללם מצלמות אבטחה, גדרות, אזהקה, חברות אבטחה פרטיות ולעיתים אף הצמדתם של מכשירי איכון על העגלים.

המדובר בעבירות רכוש, יחד עם זאת, בבחינת פוטנציאל הנזק הצפוי, עבירות אלו יכול ותדרדרנה לכדי אלימות של ממש היה והחקלאי ינסה למנוע את גזילת רכושו ולחילופין, לעכב את הנאשמים עד להגעת כוחות הביטחון. בעבירות של גניבת תוצרת חקלאית או בקר, לא אחת החקלאים חשים תסכול מהפגיעה החוזרת ונשנית בעמל ידם, אשר נגנב במחי יד ואלו מתארגנים באופן עצמאי על מנת להגן על רכושם. ביחס לכך יפים דברי בית המשפט העליון בע"פ 4518/12 **מדינת ישראל נגד מחמוד סראחין** ([פורסם בנבו], 6.5.13):

"לכך יש להוסיף כי עבירות אלה פוגעות בתחושת הביטחון האישית והכלכלית של החקלאים, אשר נאלצים לעמוד על המשמר ולעיתים אף לסכן את עצמם, על-מנת למנוע את גניבת רכושם, ולסכל את מזימתם של פורעי החוק המתנכלים לצאנם או לבקרים."

עוד ראה ביחס לפוטנציאל הנזק, ע"פ 1010/07 מ"י נ' שי דרומי (15.07.09) (פורסם בנבו) .]

בעניינינו, אין המדובר באמירות בעלמא, שכן על פי האמור בעובדות כתב האישום המתוקן, המתלונן הבחין בנאשם ושותפו במצלמות האבטחה, רץ לעברו והניסו. עוד בבחינת הנזק הפוטנציאלי, יש ליתן הדעת לסבל שיכול ויגרם לאותם עגלים, אגב הובלתם בכלי רכב שלא יועדו לכך. הדברים רלוונטיים גם לתיק שבפנינו, מקום בו ביקשו הנאשם ושותפו, לגנוב עגלים באמצעות רכב פרטי מסוג מזדה, והדברים מדברים מאליהם.

מנגד ולקולא, בפועל לא נגנב כל רכוש ולא נגרם כל נזק לרפת וסביבתה. לא נעשה שימוש בכלי פריצה יעודיים והמעשים של הנאשם אינם מלמדים על תחכום רב. עוד תילקח בחשבון העובדה כי הנאשם ושותפו לא ניסו להתעמת עם המתלוננים ונמלטו מן המקום. עצם השימוש ברכב פרטי הוא לכשעצמו, מלמד כי לא הייתה להם כוונה לגנוב מספר רב של עגלים.

אשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית, סבורני כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים נמצאת במדרג הבינוני-גבוה של עבירות בכגון דא. בעבירות מסוג זה, על בית המשפט ליתן דעתו לתנאי השחרור בהם אמור היה הנאשם להימצא והסיבה בגינה אלו הושטו עליו. לשון אחר, אין דומה הפרה של מי שאמור היה להימצא בתנאי שחרור מקלים ביותר, על רקע חשד לביצוע עבירות של מה בכך, לבין הפרה של תנאי שחרור הדוקים בגין חשד למעורבות בעבירות רכוש במדרג הגבוה. בעניינינו, הנאשם אמור היה להימצא בתנאי מעצר בית מלאים, בגין מעורבותו בתיק שבכותרת.

המדובר בהפרה בוטה של תנאי שחרורו וזאת בשים לב לכך שהלה עזב את מקום מעצר הבית מבלי שוב, וזאת למשך תקופה של כמעט חודש ימים. חומרה נוספת מוצא בית המשפט בהתנהלותו, כפי שזו נלמדת מסעיף 3 לעובדות כתב האישום, מקום זה נתקל בשוטרים שהגיעו בעקבות הדיווח של אביו. הנאשם הרהיב עוז ונמלט מהמקום תוך שהוא קופץ מחלון ביתו ולא עצר ושהה לקריאות השוטרים, הגם שאלו הזדהו ככאלה וקראו לו לעצור. התנהלות זו מלמדת על היעדר מורא מפני גורמי אכיפת החוק או מפני הליכים שיפוטניים. רק לאחר שאביו של הנאשם דאג לבצע עבודתו כמפקח ודיווח על הימצאותו של הנאשם בקרבת מקום, הלה נעצר.

צא ולמד, אין המדובר בהפרה טכנית של מי שנמצא מחוץ לכתובת מעצר הבית למטרה קונקרטית ולפרק זמן קצר, אלא התעלמות מוחלטת מתנאי שחרורו של הנאשם, תוך התנהגות מתריסה כלפי השוטרים שבאו לוודא הימצאותו במקום.

מנגד ולקולא, בית המשפט ייקח בחשבון העובדה כי לא נלוו להפרה עבירות נוספות וכי ההפרה עצמה, לא בוצעה מיד בסמוך לאחר שחרורו, אלא בחלוף כחודשיים ימים, על המשמעות הנוגעת להימצאותו של צעיר, במעצר בית מלא לתקופה שאינה מבוטלת.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה של קשירת קשר לביצוע פשע וניסיון גניבת בקר, נע בין מאסר קצר בן מספר חודשים ועד 14 חודשים מאסר בפועל ואילו מתחם העונש ההולם בגין הפרת ההוראה

החוקית וההפרעה לשוטר, נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד ל- 9 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים אותם קבעתי סבורני כי זה אמור להימצא ברף הנמוך שלהם, אם כי לא בתחתיתם. לקולא, יילקח בחשבון כי מדובר בנאשם צעיר שביצע את המעשים המיוחסים לו ביום שבו חצה את סף הבגירות. גילו הצעיר מטבעם של דברים יילקח בחשבון וזאת על רקע היותו כזה הנמנה על אוכלוסיית הבגירים-צעירים. יחד עם זאת, אין בידי בית המשפט לקבל הטענה לפיה יש לפעול בעניינו של הנאשם כבית משפט לנוער. בהקשר לכך אלו הם טבעם של קבועי זמן והגדרות חוק שלעיתים מוכרעים באופן כמעט שרירותי, בין אם המדובר בתחולתו של מאסר מותנה, אחריות פלילית ובגירות. לא בלי קשר, יש להצר על כך שהנאשם בחר "לחגוג" את הפיכתו לאדם בגיר, בביצוע עבירות רכוש.

עוד ולקולא תילקח בחשבון הודאתו בביצוע העבירות המיוחסות לו וזאת על פי הנתען כבר בהזדמנות הראשונה. יש בהודאה זו משום נטילת אחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר וחרטה, כפי שזו אף הובעה מפיו במהלך דבריו לעונש. המדובר בנאשם נעדר עבר פלילי וזאת אפילו כפי הנלמד מהתסקיר, בעניינו של הנאשם מתנהלים לא מעט הליכים בבית המשפט לנוער ובחלקם אף הודה ועניינו ממתין לקבלת תסקיר.

ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל נכבד לשיקולי שיקום, נוכח מאפייניו של הנאשם, בדגש על גילו. אכן סעיף 40 ד' לחוק העונשין, אינו מחייב השלמתו של הליך שיקומי מוצלח ודי בכך שהנאשם בעל "סיכוי של ממש להשתקם". מנגד, גיל צעיר והיעדר עבר פלילי הם בפני עצמם אינם מצדיקים הקלה אוטומטית ונתון מכריע שאין בילתו. יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 452/14 **ניסים דבוש נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (03.04.2014):

"עולה כי לא בכל מקרה בו קיימים סיכויי שיקום, יוקל העונש שהוטל על הנאשם עד כדי חריגה ממתחם הענישה שנקבע לעבירה שנעברה, גם אם מדובר ב"בגיר צעיר", וגם אם המלצת שירות המבחן מצדדת בהקלה כזו".

ובע"פ 2357/13 **איתמר רוש נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (06.10.2013):

"גם לגבי "בגיר צעיר" אין הגיל פוליסת ביטוח מפני מאסר, מקל וחומר מקטינים שאף לגביהם, במקרים המתאימים, אין מנוס ממאסר".

נדמה כי עניינו של הנאשם שבפני נכנס לגדרם של אותם מקרים שבהם גיל צעיר והיעדר עבר פלילי אין בהם כדי להצדיק חריגה מטה ממתחם העונש ההולם. וכפי שיפורט להלן משקלם בגדרי המתחם יהיה במשורה. מסקנתו זו של בית המשפט מבוססת בעיקרה על הנלמד מהתסקיר (המבוסס על הקשר של הנאשם עם שירות המבחן לנוער ועם קצין המבחן במסגרת הליך המעצר). מתסקיר זה עולה תמונה מדאיגה ובה שורה ארוכה של גורמי סיכון, בכללם נגרות, ריבוי הסתבכויות שלא עצרו את המשך ההתדרדרות, התחלת סיגולם של דפוסי התנהגות שוליים, היעדר שיתוף פעולה עם גורמי טיפול בקהילה (במסגרת בית המשפט לנוער), נזקקות טיפולית לצד ספקות ביחס לכוחותיו להיעזר

בהליך שכזה. עוד מפורט כי הנאשם אמנם הודה בכשלו, אך תלה אותם בגורמים חיצוניים.

פירוט זה מלמד כי יש צורך במתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד, לצד משקל מה לשיקולי הרתעת הרבים, נוכח נפוצות העבירות בהן הורשע הנאשם. בעניין אחרון זה יוער כי נדמה כי המחוז בו אנו נמצאים סובל אף יותר מאשר מחוזות אחרים מתופעה של גניבות חקלאיות וגניבות בקר ומשכך מתחדד הצורך בשיקולי הרתעת הרבים.

בעבירות בכגון דא, יש צורך בעיצומים כספיים כואבים שיהיה בהם כדי להעביר מסר ברור בדבר חוסר הכדאיות של צבירת רכוש על חשבון הזולת. הדברים מקבלים משנה תוקף על רקע האמור בתסקיר ולפיו הסתבכויות קשורות לרצונו להשיג "כסף קל". הגם כך ולו לפני משורת הדין, בית המשפט ישית על הנאשם קנס מתון, שלא לומר סמלי, מתוך התחשבות במצבו הסוציו אקונומי וביתר מאפייניו.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 7 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מיום 28.3.2016 ועד ליום 2.6.2016 וכן מיום 13.9.2016 ועד להיום.
- ב. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות של הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר או עבירות רכוש מסוג עוון או עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע או עוון.
- ג. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.
- ד. 1,000 ₪ קנס או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.2.2017 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ו' חשוון תשע"ז, 07/11/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט